

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Tachově rozhodl v hlavním líčení konaném dne **13.3.2014** senátem ve složení z předsedy senátu Mgr. Ing. Miroslava Vajganta a soudců přísedících Ing. Miroslava Bultase a Štěpána Kuhna

t a k t o :

obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], [REDACTED],

j e v i n e n , ž e

- 1) v přesně nezjištěný den v období od 1.7.2007 do 20.7.2007, pravděpodobně kolem 15.7. 2007 na letním táboře na [REDACTED], okr. [REDACTED] pořádaném v rámci občanského sdružení [REDACTED] se sídlem [REDACTED], [REDACTED], kde působil jako osoba se zodpovědností za děti, si do svého stanu pozval tehdy dvanáctiletého poškozeného [REDACTED], nar. [REDACTED], lehl si k němu na postel, po dobu asi 45 minut ho hladil po zádech i po těle a sahal mu na přirození, povídal mu o erekci jiného chlapce při saunování a poté mu svojí rukou stimuloval penis jako při masturbaci, kdy poškozený vzhledem ke svému věku nedosáhl erekce, ani ejakulace, naopak byl situací natolik zaskočen a vystrašený, že se jednání obviněného jako dospělého nadříženého slovně ani fyzicky nebránil a jednání obviněného ukončil tím, že prohlásil, že je unavený a musí odejít na hlídku, po návratu z letního tábora poškozený z důvodu uvedeného jednání obviněného přestal oddíl občanského sdružení [REDACTED] navštěvovat,
- 2) v přesně nezjištěných dnech v období od 1.7.2007 do 20.7.2007, den po události popsané v bodě 1), na letním dětském táboře na [REDACTED], okr. [REDACTED] pořádaném v rámci občanského sdružení [REDACTED] se sídlem [REDACTED], [REDACTED], kde mu byl jako tzv. "patronovi" svěřen

poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE], nejméně v jednom případě, při setkání o samotě ve svém stanu se poškozeného dotýkal, hladil ho, a to postupem času i na intimních místech a toto jeho jednání vyústilo až v dráždění penisu poškozeného rukou obviněného zakončeného ejakulací poškozeného, který byl jednáním obviněného natolik zaskočen, že se uvedenému jednání obviněného fyzicky ani verbálně nebránil,

t e d y

pod body 1) a 2)

jednak osobu mladší než 15 let jiným způsobem pohlavně zneužil,
jednak úmyslně vydal osobu mladší 18 let nebezpečí zpustnutí tím, že ji svedl k nemravnému životu a závažným způsobem porušil svou povinnost pečovat o osobu mladší než 18 let

t í m s p á c h a l

pod body 1) a 2) pokračující trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. v jednočinném souběhu s pokračujícím trestným činem ohrožování mravní výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a), písm. c) trestního zákona č. 140/1961 Sb.

3) v přesně nezjištěných dnech v období od 29.6.2008 do 18.7.2008 na letním dětském táboře na [REDAKCE], okr. [REDAKCE] pořádaném v rámci občanského sdružení [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], kde mu byl opět jako tzv. "patronovi" svěřen poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE], se s tímto postupně sblížoval, při jejich setkáních o samotě ve stanu obviněného se poškozeného dotýkal, hladil ho, a to s postupem času i na intimních místech, kdy tato jednání obviněného vyústila cca v šesti případech až v dráždění penisu poškozeného rukou obviněného zakončeném ejakulací poškozeného, který byl jednáním obviněného natolik zaskočen, že se uvedenému jednání obviněného fyzicky ani verbálně nebránil,

t e d y

pod bodem 3)

jednak osobu mladší než 15 let jiným způsobem pohlavně zneužil,
jednak úmyslně vydal osobu mladší 18 let nebezpečí zpustnutí tím, že ji svedl k nemravnému životu a závažným způsobem porušil svou povinnost pečovat o osobu mladší než 18 let

t í m s p á c h a l

pod bodem 3) trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. v jednočinném souběhu s pokračujícím trestným činem

ohrožování mravní výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a), písm. c) **restního zákona č. 140/1961 Sb.**

a odsuzuje se za to

podle § 242 odst. 2 restního zákona č. 140/1961 Sb. za užití § 35 odst. 1 restního zákona č. 140/199621 Sb. **k úhrnnému restu odnětí svobody v trvání dvou roků.**

Podle § 58 odst. 1 restního zákona č. 140/1961 Sb. a § 59 odst. 1 restního zákona **se výkon restu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání tři roků.**

Podle § 49 odst. 1 restního zákona č. 140/199621 Sb. **se ukládá rest zákazu činnosti a to zákaz veškerých činností související s prací s dětmi a mladistvými ve výměře pěti roků.**

4) podle § 226 písm. a) restního řádu se obžalovaný [REDAKCE]

zprošťuje obžaloby

podané **OSZ** v Tachově dne 10.6.2011 pod čj. Zt 9/2011-63 pro skutek popsany v bodě 4) obžaloby spočívající v tom, že v přesně nezjištěných dnech v období od 13.11.2008 do 17.11.2008 při čtyřdenním přechodu [REDAKCE], [REDAKCE], akci pořádané v rámci občanského sdružení [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], v blíže nezjištěném penzionu, když **spal na pokoji na jednom dvojlůžku s tehdy nezletilou poškozenou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], která mu byla jako tzv. "patronovi" svěřena, poškozenou po dobu asi 20 minut osahával na holém těle pod pyžamem, kdy jí sahal na prsa, hladil ji po holých nohách a na lýtkách, čemuž se poškozená ze strachu nebránila, neboť pro ni obviněný byl nejen kamarádem, ale také autorita, neboť byl funkcionářem občanského sdružení [REDAKCE],**

čímž měl spáchat restné činy pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1, odst. 2 restního zákona č. 140/1961 Sb. v jednočinném souběhu s restnými činy ohrožování mravní výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a), písm. c) **restního zákona č. 140/1961 Sb.,**

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro něj je obžalovaný stíhán.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, **jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.**

Obžalovaný popřel, že by se dopustil jednání, která mu byla kladena za vinu. Pokud se týká jednání uvedených v bodě 1 a 2 obžaloby, zde argumentoval tím, že

k takovému jednání ani dojít nemohlo, neboť ve stanu nebyl ubytovaný sám, když po celou dobu jeho přítomnosti na táboře s ním byly ubytovány další vedoucí, a to [REDAKCE] a [REDAKCE]. **V tom roce nebyl ani vedoucím nikoho z poškozených, neboť ti byli ve starším oddíle a on byl vedoucím v oddílu mladších dětí.** Dále uvedl, že pokud [REDAKCE] tvrdil, že k němu do stanu měl jít v době, kdy měl hlídku a někdy kolem půlnoci, nemohlo k tomu dojít, neboť to by musel mít **hlídku jako první a první z dětí** chodil budit tzv. velden. Musel by tedy přijít na to, že poškozený není ve svém stanu a musel by jej hledat a najít u něj. Rovněž tak si odporují tvrzení poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE], když [REDAKCE] měl jít k němu do stanu až po [REDAKCE] a měl tam být celkem 6x, vzhledem k tomu, že [REDAKCE] uvedl, že se mu to stalo někdy ve třech čtvrtinách tábora, [REDAKCE] by to ani nestihl, aby k němu celkem 6x mohl jít. Pokud se týká jednání pod bodem 3, k tomu obžalovaný uvedl, že se ho rovněž nedopustil a uvedl, že je absurdní, aby poškozený, pokud by měl takové negativní zkušenosti z předcházejícího tábora, na další tábor vůbec jel. Dále obžalovaný vypověděl, že ani v tomto roce nespál ve stanu sám, ale vyloučil, že by ve stanu sám spal poškozený [REDAKCE]. V tom roce měl spát ve stanu s [REDAKCE]. K bodu 4 obžalovaný vypověděl, že se rovněž tvrzení [REDAKCE] nezakládá na pravdě, v ten den byli všichni hrozně unavení a on, pokud si vzpomínal, spal na dvojposteli s [REDAKCE]. V žádném případě se vůči poškozené ničeho nedopustil. Tvrzení všech poškozených si vykládal tak, že reagovali na článek v časopisu [REDAKCE].

Poškození [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v přípravném řízení i při hlavním líčení popsali, kdy, kde a za jakých okolností mělo k zneužívání ze strany obžalovaného dojít. I při hlavním líčení potvrdili, že obžalovaný se měl k nim nevhodně chovat tak, jak bylo uvedeno v obžalobě.

Svědky [REDAKCE] vypověděla, že je sestrou poškozeného [REDAKCE] a že bratr jí o všem řekl asi tak rok poté, co z oddílu odešel. Reagoval tak na článek, který vyšel v časopisu [REDAKCE]. Řekl jí, že se mu stalo něco podobného, bližší podrobnosti si již svědkyně nepamatovala. Mělo k tomu dojít ve stanu na táboře. [REDAKCE] u toho nebyla. Pokud [REDAKCE] o tom bratr řekl, ona u toho také nebyla. [REDAKCE] jí pak řekla, co se jí stalo v [REDAKCE] a v [REDAKCE]. V přípravném řízení svědkyně uvedla, že jí poškozená říkala, že se jí obžalovaný měl v [REDAKCE] dotýkat po nahém těle i v rozkroku a že jí měl vsunout prsty do přirození. Při hlavním líčení pak uvedla, že prsty do přirození jí měl strčit někde v [REDAKCE]. Nebyla si jistá, kdy se o věci od [REDAKCE].

Svědka [REDAKCE] vypověděl, že v roce 2008 spal ve stanu s poškozeným [REDAKCE] a že se nestalo, že by byl poškozený někdy přes noc mimo stan. Na [REDAKCE] si dobře pamatoval, protože to byl jeho jeden z nejlepších kamarádů. Na tomto svém tvrzení svědek setrval i při konfrontaci s poškozeným [REDAKCE]. To, že v roce 2008 spal ve stanu s poškozeným [REDAKCE] svědek dokládá i tím, že na fotografii, která je ve spise založena na čísle listu 39, ukazoval věci, které byly jeho. Dále připustil, že se s obžalovaným navštěvují.

pokračování

8T 66/2011

Svědkyňě [REDAKCE] vypověděla, že se účastnila přechodu [REDAKCE] a pokud se týká posledního přespání v penzionu, uvedla, že přišli hodně pozdě, někdy kolem dvaceti tří hodin a svědkyně si již nepamatovala, kdo s kým na pokojích spal.

Svěděk [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaného zná a pokud se týká táborů na [REDAKCE], popsal, jak probíhal den a jak byly celé tábory organizovány. Dále uvedl, že ve stanech se spalo po dvou, výjimkou byl pouze on a pan [REDAKCE], kteří spali sami. Co se týkalo konkrétně obžalovaného, zde svědek uvedl, že musel spát s někým z vedení, a to buď s [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. V roce 2008 on dokonce musel spát v inventární stanu, takže tábor byl zcela plný. Dále svědek pochyboval o tom, že by některé z dětí spalo ve stanu samo. O tom, že by se měl obžalovaný nevhodně chovat k nějakým dětem, svědek nic nevěděl.

Svěděk [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaného zná přes oddíl [REDAKCE]. Táborů se účastnil v roce 2007 až 2009. Svědek dále uvedl, že během tábora žádné z dětí nebylo ve stavu samo. Dále svědek vypověděl, že se zúčastnil i zájezdu do [REDAKCE] a byl ubytován společně s obžalovaným. [REDAKCE] k nim přišla a chtěla u nich spát. Přišla za nimi celkem 2x a vždy spala na posteli mezi ním a obžalovaným. Svědek vyloučil, že by mezi nimi a poškozenou mělo k něčemu dojít. Dále uvedl, že její poškozená začala hladit, ale bylo to takové přátelské pohlázení. Zpočátku to zkoušela i na obžalovaného, ale ten se otočil a spal a pak to zkoušela i na něj. K ničemu jinému nedošlo. Kdyby mělo dojít k něčemu jinému, musel by si toho všimnout.

Svěděk [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaného znal od roku 2002. Obžalovaný s dětmi neměl žádné problémy, děti ho měly rády a nezažil, že by se k dětem špatně choval. Pokud se týká ubytování ve stanech, ve stanu sám spal jenom on, protože nikdo další se k němu do stanu nevešel. Co se týká obžalovaného, ten spal buď s [REDAKCE] nebo s [REDAKCE]. Děti rovněž spaly spolu, žádné z dětí nespalo samo. A to ani za situace, kdy počet dětí byl lichý.

Svěděk [REDAKCE] vypověděl, že v roce 2007 a 2008 byl vedoucím celého tábora. Pokud se týká ubytování vypověděl, že vedení spalo zvlášť od dětí a ve stanu nespalo nikdo sám kromě pana [REDAKCE] vzhledem k jeho postavě. Rovněž tak obžalovaný nebyl ve stanu sám a svědek se domníval, že ve stavu byl s [REDAKCE]. Svědek rovněž vyloučil, že by některé z dětí spalo ve stanu samo. Pokud byl počet dětí lichý, spaly i po třech. Poškozený [REDAKCE] roce 2008 nebyl ve stanu sám. Svědek se domníval, že celá záležitost vznikla z popudu poškozeného [REDAKCE], ke kterému se ostatní připojili. Pokud se týká [REDAKCE], svědek uvedl, že konkrétně v [REDAKCE] to byla ona, kdo se k němu vnucoval na pokoj. On však trval na tom, aby tam nespala. O tom že spala na pokoji u obžalovaného svědek nevěděl.

Svěděk [REDAKCE] vypověděl, že byl na zájezdu v [REDAKCE] a pokud se týká poškozené [REDAKCE], nevěděl, zda spala na pokoji s obžalovaným. V žádném případě si však nestěžovala, že by se k ní měl obžalovaný špatně chovat.

Svědkyňě [REDAKCE] vypověděla, že byla na táboře v roce 2007, bylo to poprvé, byla to pro ni zcela nová zkušenost a proto si to dobře pamatovala.

Byla i na táboře v roce 2008. Pokud se týká roku 2007, byla tam po celou dobu tábora. Zpočátku byla ve stanu s [REDACTED] a když odjel oddíl [REDACTED] přestěhovala se k obžalovanému a byla u něj do konce tábora. Na začátku tábora byla u obžalovaného ubytována [REDACTED]. Děti k nim do stanu žádné nechodily. Na rok 2008 si už svědkyně tak přesně nepamatovala ve stanu s obžalovaným byla buď ona nebo [REDACTED]. Žádné děti k nim do stanu nechodily, rovněž tak si svědkyně nevzpomínala, že by některé z dětí bylo ve stanu samo a ani na to, že by byly ve stanu ve třech. K tvrzení svědkyně [REDACTED] uvedla, že nebylo běžné, aby děti spaly s vedoucími a stávalo se to jenom výjimečně. Konkrétně v jejím případě to bylo v rámci přípravy programu a [REDACTED] u ní spala jednu noc. Rovněž tak popřela, že by vedoucí spali sami s výjimkou [REDACTED], který byl hodně velký, a proto pro jeho pohodlí spal sám. Jinak vedoucí spali po dvou. Dále vypověděla, že je nesmysl, aby v roce 2008 poškozený [REDACTED] spal ve stanu s obžalovaným. Podle ní nebylo možné, aby [REDACTED] spal ve stanu u obžalovaného celkem 6x.

Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že v roce 2007 byla na táboře po celou dobu, co tam byl oddíl [REDACTED]. Po čtrnácti dnech odjeli. Dále svědkyně uvedla, že se nestávalo, že by děti spaly ve stanu s vedoucími a rovněž si nevzpomínala, že by některé z dětí spalo ve stanu samo. Výjimkou mohl být případ, kdy dítě bylo nemocné. Rovněž tak svědkyně nic nevěděla o tom, že by děti spaly ve stanu u obžalovaného. To podle ní nebylo možné. V roce 2007 byla po celou dobu ve stanu společně s obžalovaným, v roce 2008 rovněž byla ubytována s ním ve stanu, ale nevyloučila, že pokud [REDACTED] měla další den program společně s obžalovaným, spala s ním ve stanu [REDACTED]. S kým spali ve stanu poškození si svědkyně již nevzpomínala. Byla rovněž na výletě v [REDACTED], ale s kým spal na pokoji obžalovaný si již nepamatovala. Nevyloučila, že je i možné, že spala na pokoji s ním. Do penzionu přišli hodně pozdě a byli unavení a šli spát. Kdo s kým spal si již nepamatovala. Vzpomněla si, že poškozená [REDACTED] byla rovněž v [REDACTED], avšak nevšimla si ničeho, co by svědčilo, že by se obžalovaný měl k ní nevhodně chovat.

Svědék [REDACTED] uvedl, že byl na táborech v roce 2007 i 2008, avšak již si nevzpomínal, s kým spali ve stanu poškození, ani s kým spal obžalovaný. Dále uvedl, že v roce 2008 ani jindy nespalo nějaké dítě ve stanu samo. Samo mohlo být jedině když bylo nemocné, při běžném chodu tábora to možné nebylo. Dále svědek uvedl, že byl i v [REDACTED]. Poslední noc přišli do penzionu hodně pozdě, už za tmy. Kdo s kým spal na pokoji si svědek nepamatoval. On spal s [REDACTED] ve dvoulůžkovém pokoji, s kým spal obžalovaný si nepamatoval.

Svědék [REDACTED] vypověděl, že byl v roce 2007 a 2008 na táboře, zda tam byli poškození [REDACTED] a [REDACTED] si už nepamatoval. Svědek [REDACTED] v roce 2008 na táboře byl. Rovněž tak byl na výletě v [REDACTED], s kým spal obžalovaný nebo poškozená [REDACTED] si nepamatoval. Dále svědek vypověděl, že si myslí, že se nestalo, aby dítě spalo ve stanu samo.

Svědék [REDACTED] uvedl, že na táboře v letech 2007 a 2008 byl. Ovšem nepamatoval si, s kým spal ve stanu, vzpomínal si na poškozené [REDACTED] i

██████████, ale nevěděl, s kým ve stanu spali. Pokud se týká ██████████, tam rovněž byl, avšak nepamatoval si, kdo s kým spal. Dále svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by některé z dětí stalo samo.

Svědkyňě ██████████ vypověděla, že v oddíle byla od roku 2006 do roku 2009. Na táboře v roce 2007 a 2008 byla. V roce 2008 obžalovaný bydlel ve **stanu sám a s kým** v roce 2007 si svědkyně nepamatovala. S kým byla v roce **2007 a 2008 ubytovaná** ██████████ svědkyně nevěděla, v roce 2008 byla ██████████ ve stanu sama. Rok 2007 si nevybavovala. Dále si svědkyně vzpomněla, že v roce 2008 bydlel ██████████ ve stanu sám. Svědek ██████████ byl ve stanu se ██████████, avšak svědkyně nevěděla, v kterém roce. O pohlavním zneužívání se dozvěděla postupně od kamarádů, postižených a od ██████████. ██████████ jí to řekl asi rok po táboře. V roce 2008 byla v ██████████ a **poslední noc spala s ██████████ a ██████████. Nikdo jiný u nich na pokoji** nebyl. Obžalovaný spal na pokoji s ██████████. Nikdo jiný asi na pokoji již nespál. Po příchodu si řekli, kdo s kým bude spát a obžalovaný řekl, že bude **spát s ██████████**. ██████████ jí asi po roce řekla, co se tam stalo. Svědkyně byla rovněž v ██████████ a věděla, že poškozená ██████████ spala dvě noci s obžalovaným a ██████████. Neříkala jí, že by k něčemu došlo. Svědkyně rovněž připustila, že se setkala s ██████████, ██████████ a ██████████ a probírali, co se řešilo při hlavním líčení. Dále uvedla, že bylo běžné, že děti chodily k **vedoucímu na noc. Paní** ██████████ z ██████████ se s ní setkala a mluvila o ██████████ a ██████████. Všechno shrnula, ale neřekla jí, co jí jednotlivci řekli, jen vyvozovala, co se tam dělo. Mluvili o ██████████ a ██████████, zda i o ██████████ si svědkyně nevzpomínala. Paní ██████████ jí řekla, kdo se měl nevhodně vůči komu chovat.

Svědkyňě ██████████ vypověděla, že o obžalovaném věděla od rodičů ██████████. Mluvila o tom přímo s ██████████ a on se zmiňoval pouze o obžalovaném. Řekl jí, že ho obžalovaný opakovaně sexuálně zneužil. Dále svědkyně popřela, že by ██████████ něco konkrétně sdělila, co se od poškozeného dozvěděla. Rovněž tak si neuvědomovala, že by se bavila o ██████████. Nic jí to neříká a těžko se proto mohla bavit o přechodu ██████████.

Svědkyňě ██████████ vypověděla, že obžalovaný v roce 2007 a 2008 spal ve stanu sám, později připustila, že mohl spát s ██████████ **nebo** ██████████, že už si to nepamatuje. Pokud se týká spaní dětí ve stanu, svědkyně uvedla, že děti nespaly samy a dokonce si pamatovala, že jednou byly ve stanu ve třech. Na přechodu v ██████████ byla celkem 2x. Pokud se týká posledního přenocování neřešili, kdo bude s kým spát. S kým spal na pokoji obžalovaný si nepamatovala, nepamatovala si ani, **s kým spala ona sama. Byla i** na zájezdu v ██████████, nevěděla, že by tam k něčemu došlo. Rovněž tak si nevzpomínala, že by poškozená ██████████ spala na pokoji s obžalovaným.

Svědka ██████████ vypověděl, že si již nepamatuje, s kým byl v roce 2008 a 2007 ve stanu. Jeho vedoucím byl obžalovaný. Dále svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by některé z dětí spalo po celou dobu tábora samo. Vedoucí měli **stany sami**, zda obžalovaný spal sám nebo s někým, to nevěděl. Rovněž tak nevěděl nic o tom, že by se dítě sebralo a šlo spát k vedoucímu, ovšem tuto skutečnost svědek zároveň nevyklučoval. Na konkrétní případ si **nevzpomínal, on**

sám jednu nebo dvě noci spal s vedoucím. Na kterém táboře to bylo, nevěděl. Který vedoucí to byl, rovněž nevěděl, avšak určitě to nebyl obžalovaný. Při pobytu na táborech si ničeho zvláštního nevšiml.

Svěděk [REDACTED] vypověděl, že na táborech v roce 2007 a 2008 nebyl, na přechodu [REDACTED] byl. Dále uvedl, že podle něj tam k ničemu nedošlo. On je člověk, který moc nespí a rozhodně by něco zaznamenal. Večery a noci trávil ve společných prostorách, většinou v horských chatách. Spali většinou ve společných prostorách, nespali rozdělení, rozhodně se podle něj nestalo, že by byl někdo na pokoji sám nebo ve dvojicích nebo ve trojicích. On spal s obžalovaným a nikdy obžalovaný nespál jinde než on.

Protože z dokazování vyplynulo, že je nutné vypracovat znalecké posudky, nechal soud vypracovat znalecký posudek jak na obžalovaného, tak i na svědky poškozené.

Ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a sexuologie na obžalovaného vyplynulo, že nebyla zjištěna žádná duševní choroba ani jiná závažná duševní porucha. Rovněž nebyla prokázána porucha sexuální preference. Znalec ani nezjistil přechodnou duševní poruchu nebo intoxikaci v době páchaní trestné činnosti. Zejména nebyla **prokázána parafilie. Znalec proto nenavrhol žádné ochranné léčení.** Při hlavním líčení znalec potvrdil závěry, ke kterým došel ve svém posudku. Navíc uvedl, že z jeho pohledu se jeví velmi problematickou skutečnost, že obžalovaný by se měl podobně chovat k oběma pohlavím. Uvedl sice, že to zcela vyloučit nelze, ale z jeho pohledu by takové **chování bylo podivné.**

Ze znaleckého vyšetření všech poškozených pak vyplynulo, že ani u jednoho z nich nebyly zjištěny známky lhavosti či nějaké negativní tendence vůči obžalovanému. Poškození i přes svůj tehdejší nízký věk byli schopni si správně vybavit události, ke kterým mělo dojít. Znalci se navíc shodli, že pravidla a předpisy sdružení [REDACTED] vykazovala známky četných hrubých pochybení proti běžně uznávaným normám podobných organizací. Tyto závěry znalec potvrdil i při výslechu. Znalec dále nevyločil, že poškozeným se ty věci skutečně mohly stát. Dále znalec uvedl, že jak poškozený [REDACTED], tak i [REDACTED] jsou hlediska **psychologie psychicky labilní. Na dotaz** soudu znalec nevyločil, že je možné, že by si vše vymysleli, aby si kompenzovali frustrace, které si nashromáždili za dobu pobytu ve společnosti. Ovšem jeho celkový dojem byl takový, že vypovídali o něčem co se stát mohlo. Pokud se týká svědkyně [REDACTED], **k té se znalec vyjádřil tak, že její výpověď nebyla zcela věrohodná** vzhledem k tomu, že ona jako jediná si pamatovala, kdo s kým ve stanu spal, zatímco ostatní děti si to nepamatovaly. Druhá varianta se znalci zdála mnohem věrohodnější.

Dokazování bylo dále doplněno důkazy založenými ve spise, a to informačními letáky o akcích sdružení [REDACTED] a materiály předloženými obžalovaným, a to denním řádem tábora a článku mé dětství v sektě.

Na základě takto provedeného dokazování byl obžalovaný obžaloby zproštěn dle § 226 písm. a) trestního řádu.

K odvolání OSZ v Tachově Krajský soud v Plzni napadený rozsudek zrušil a věc vrátil nalézacímu soudu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. Přitom okresnímu soudu uložil, aby dokazování doplnil o následující důkazy:

- Obstarat si článek uveřejněný v časopise [REDAKCE], po jehož přečtení se pošk. [REDAKCE] svěřil dalším osobám.
- Vyžádat si informace a důkazy šetření, které ve vztahu k činnosti sdružení [REDAKCE] prováděl [REDAKCE], a to zejména ve vztahu k projednávaným případům.
- Obstarat si informace o průběhu a výsledku šetření PČR ve vztahu k činnosti sdružení [REDAKCE] na základě záznamu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 12. 2. 2010, zejména zjistit, zda trestní řízení vyústilo v **trestní stíhání**, případně odsouzení někoho jiného z řad vedoucích sdružení než obžalovaného. V kladném případě si obstarat **podrobnější informace o tomto trestním stíhání**, jeho průběhu a výsledcích.
- Vyslechnout jako svědkyni psycholožku [REDAKCE] L [REDAKCE] ze zdravotního střediska v [REDAKCE], která v době, kdy událost vyšla najevo, měla v péči poškozeného [REDAKCE]. **Vyslechnout ji jako svědkyni zejména k tomu, kdy, od koho a za jakých okolností se o jednání obžalovaného vůči poškozenému dozvěděla, jaký byl důvod a průběh léčení poškozeného, co jí on sám o předmětných událostech řekl, jaký dopad mělo stíhané jednání obžalovaného na psychiku poškozeného.**
- Vyslechnout jako svědky rodiče pošk. [REDAKCE] a [REDAKCE], zejména k tomu, kdy, od koho a za jakých okolností se o jednání obžalovaného vůči synům dozvěděli, jak a s kým věc následně řešili a s jakým výsledkem. Svědci by dále měli objasnit **vzájemné vztahy a vazby** mezi poškozenými a jejich rodinami a vyjádřit se k tomu, zda řešili věc společně po vzájemné dohodě a jakým způsobem. Dále zjistit, zda v letech 2007 2008 děti na táborech na [REDAKCE] navštívili, zda zaznamenali v jejich chování během návštěvy nějakou změnu, která by svědčila o jednání obžalovaného.
- Vyžádat si od znalců písemný dodatek ke znaleckému posudku, v němž **znalci shrnou**, která znalecká zjištění vyplývají ze spisového materiálu, z použitých testových metod a z **psychologického a psychiatrického** vyšetření poškozených svědčí ve prospěch jejich obecné a specifické věrohodnosti a které případně svědčí v její neprospěch.

Dále si vyžádat dodatek ke znaleckému posudku, v němž se znalec vyjádří k tomu, zda by nové falometrické vyšetření s použitím státním zástupcem **navrhovaných metod zobrazování** podnětů mohlo přinést **validní výsledky pro stanovení diagnózy**. V kladném případě znalec takové nové vyšetření provede a jeho výsledky zohlední v novém znaleckém posudku.

Soud provedl dokazování ve shora uvedeném rozsahu a přitom zjistil následující:

Svědčyně [REDAKCE] vypověděla, že iniciativa věc řešit vzešla od sestry [REDAKCE]. Byla to právě ona, která jej donutila, aby s věcí něco dělal.

V žádném případě to nebyl svědek [REDAKCE], který měl zájem na tom, aby se celá věc rozvířila. Svědek jí k věci nic konkrétního neřekl, ale z různých náznaků dospěla k závěru, že se nejednalo o jednorázovou záležitost, že to byla záležitost delšího charakteru. Pokud se týká následků, svědkyně připustila, že určitě to nějaké následky mělo, psychicky však že pro svědka byla náročnější situace, když musel vypovídat před orgány činnými v trestním řízení. Svědkyně rovněž potvrdila, že se jí podařilo dostat jej do situace, aby se s tím vypořádal. Při původní terapii s ním však řešila jinou věc, a to jeho problémy ve škole, kdy byl ve stresu a nezvládal školní zátěž. Na dotaz obhájce svědkyně uvedla, že i kdyby se chtěl [REDAKCE] nějak pomstít, že by, alespoň dle jejího názoru, mělo to oznámení jiný průběh.

Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že ji na celou věc upozornila paní [REDAKCE] poté, co vyšel článek [REDAKCE]. Syn jí pak potvrdil, že se mu stalo něco podobného a že to bylo hnusné. Blíže se k tomu nevyjadřoval a bylo to také důvodem, proč přestal do [REDAKCE] chodit. Předtím tam chodil rád. Svědkyně popřela, že by se nějak domlouvali před tím, než mělo jít k výslechu. O věci jednali rovněž se zástupkyní [REDAKCE].

Svědék [REDAKCE] uvedl, že se všechno dozvěděl od své manželky. Dále vypověděl, že [REDAKCE] je jeho sestra a bavili se o tom telefonicky. Většinou to ale probírala s jeho manželkou. Když syn v [REDAKCE] skončil, chtěli nejdříve, aby tam chodil dál, protože se domnívali, že to je dobrá organizace. Netušili, že by se tam dělo něco nekalého. Poté, co vše vyšlo najevo, se s [REDAKCE] domlouvali pouze o tom, co se dozvěděli od dětí a spolupracovali s [REDAKCE]. Pokud se týká výpovědí na policii, svědek uvedl, že ani pořádně nevěděl, co jeho syn vypovídal. Co se konkrétně jeho synovi stalo, jim syn nesdělil, pouze uvedl, že byl ve stanu nějakým způsobem obtěžován obžalovaným a že to bylo méně agresivní než u [REDAKCE]. Nevšiml si, že by jednání obžalovaného mělo na jeho synovi zanechat nějaké psychické následky.

Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že se vše dozvěděla od své dcery, které se svěřil bratr. Nejdříve to dcera řekla [REDAKCE] a na její radu to sdělila rodičům. Kontaktovala tedy doktorku [REDAKCE] a ta jim řekla, že jim to [REDAKCE] musí říci sám. Syn se jim pak asi během 14 dnů svěřil, neřekl ale přesné detaily, jak se to dělo a kolikrát se to dělo. Řekl jim, že to bylo na dvou táborech a protože to bylo podobné, jak popisoval článek v [REDAKCE], kontaktovala paní [REDAKCE] z [REDAKCE] a zašla tam se synem. Dále řekla, že syn zmínil i jméno [REDAKCE] a i jiná jména dětí. Oni sami žádné trestní oznámení nepodávali. V roce 2007 syna na táboře navštívili a zůstali tam přes noc a nevšimla si, že by syn byl nějaký zdeptaný atp. Nelíbilo se jim tam společně saunování rodičů, dětí a vedoucích. Na táboře byli i v roce 2008, ale nespali tam. Rovněž v té době si ničeho nevšimla. Dále svědkyně uvedla, že bezpečně ví, že na některém z táborů syn spal ve stanu sám. Nevěděla však, na kterém a rovněž netvrdila, že to bylo pod celou dobu tábora. V současné době syn žádné problémy nemá, neboť vše odeznělo a je v pohodě. Jeho jediným zájmem je, aby vše skončilo a rozhodně nemá zájem na tom, aby šel obžalovaný do vězení. Že ho spíše lituje a byl by rád, kdyby ho neodsoudili.

Svěděk [REDAKCE] vypověděl, že v roce 2007 a 2008 byli za synem na návštěvě na táboře ale nepamatoval si, že by se syn choval nějak divně. Vše se dozvěděli až na základě článku v [REDAKCE]. Na táboře syn nebyl nějak zaražený ani nežádal, aby ho odvezli domů. On sám se synem záležitost neprobíral, jen jeho manželka. S [REDAKCE] věc probírali, ale nerozebírali detaily. S kým byl jeho syn na táborech ubytovaný ve stanu, svědek nevěděl, ani to zda byl sám nebo s někým jiným. Svědek předpokládal, že syn se vším vyrovnal, v současné době studuje na [REDAKCE], je spokojený a žádné problémy nemá.

Na žádost obhajoby byla vyslechnuta i svědkyně [REDAKCE], která bývala redaktorkou v časopise [REDAKCE]. Z výpovědi této svědkyně pak vyplynulo, že novináři, kteří pracovali v [REDAKCE] byli vedeni k tomu, aby své články psali jako určitou provokaci. Nejednalo se tedy o to, že by byly v článcích uváděny přímo nepravdivé údaje, ale skutečnost byla podávána tak, aby čtenáře určitým způsobem vyprovokovala k nějaké reakci. Rovněž uvedla, že redaktor [REDAKCE] pracuje tak, že si nedělá poznámky ani nepoužívá diktafon a vše potom sepíše podle toho, co si pamatuje. Výsledkem pak je, že to napíše velmi volně. Rovněž připustila, že u výpovědí rodičů si mohl něco přimyslet.

Dále byly k důkazu provedeny listinné důkazy, kdy z článku časopisu [REDAKCE] vyplynulo, že na táborech sdružení [REDAKCE] docházelo k podobným praktikám, jaké byly projednávány v této trestní věci, avšak z ničeho nevyplývalo, že by to měl být právě obžalovaný, o kterém se v článku psalo. Ze zprávy [REDAKCE] pak pouze vyplynulo shrnutí, ke kterému pracovníci došli po rozhovorech s dětmi.

Soud nechal rovněž zpracovat doplňky znaleckých posudků. Ze znaleckého posudku [REDAKCE] vyplynulo, že trvá na svých závěrech, které uvedl ve svém původním znaleckém posudku. Znalec provedl nové vyšetření obžalovaného, kdy uvedl, že má k dispozici novou přesnější metodu. Přesto nezjistil nic, co by změnilo jeho původní závěry. Pokud se týká možnosti provést PPG vyšetření prostřednictvím videotechniky, k tomu znalec uvedl, že na to vybaven není. Státní zástupce soud upozornil, že podobnými prostředky disponuje znalec [REDAKCE], a proto se soud obrátil na tohoto znalce. Znalec [REDAKCE] pak soudu sdělil, že sice experimentuje s těmito prostředky, avšak zatím toto vyšetření není standardizované a on ani nedisponuje filmovými materiály, které by byly potřebné k provedení vyšetření v této trestní věci. Dále se znalec vyjádřil tak, že nemá nejmenších pochybností o závěrech, ke kterým došel [REDAKCE]. Pracoviště, kde [REDAKCE] pracuje, považuje za špičkové a není proto nejmenšího důvodu, aby někdo o závěrech [REDAKCE] pochyboval. Z doplňku znaleckého posudku, který vypracoval [REDAKCE], nebyly rovněž zjištěny žádné nové skutečnosti. I tento znalec setrval na svých závěrech a potvrdil, že všechny zjištěné skutečnosti podporují dobrou obecnou věrohodnost posuzovaných a pokud se týká specifické věrohodnosti ani ta nebyla nijak narušena. I přesto, že byl zjištěn rozpor ve výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], znalec uvedl, že oba mohli mít řadu motivů podání zkreslené výpovědi a podstatné jsou údaje o celé události, kde popis průběhu šetřených událostí je specificky věrohodný. K důkazu pak byl přečten i přehled osob, které byly sponzory společnosti [REDAKCE] a osob, které jsou ve vedení [REDAKCE]. Obhájce pak jako listinný důkaz předložil příjmy [REDAKCE] za rok 2013, kterým se snažil prokázat, že vzhledem k zaměření [REDAKCE] je právě v jeho zájmu,

aby co nejvíc zdůrazňoval podobné kauzy, aby jednak obhájil svoji existenci a v neposlední řadě získal peníze na svoji činnost.

Při právním posouzení věci se soud musel vypořádat jednak s tvrzením obžalovaného, který vše popíral a s tvrzením poškozených, kteří vypověděli, jak mělo k zneužití dojít. V této souvislosti je nutné konstatovat, že důkazní situace byla pro soud velmi ztížená nejenom pro velký časový odstup, ale i proto, protože v přípravném řízení nebyly provedeny všechny důkazy, které provedeny **být mohly**.

Pokud se týká roku 2007, zde se obžalovaný hájil tím, že k trestné činnosti z jeho strany nemohlo dojít, neboť po celou dobu tábora nebyl ve stanu sám a logicky tedy k něčemu takovému dojít nemohlo. Tuto jeho obhajobu v podstatě potvrzovaly svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], které uvedly, že s ním ve stanu skutečně ubytovány byly. Tvrzení samotných poškozených si částečně **odporovala**. Svědek [REDAKCE] uvedl, že k jeho zneužití mělo dojít někdy ve třech čtvrtinách tábora. To by znamenalo, že k tomu mělo dojít kolem 15. července. Dále tento svědek uvedl, že poškozený [REDAKCE] šel do stanu k obžalovanému až po něm a byl tam pouze jedenkrát. Naproti tomu poškozený [REDAKCE] uvedl, že byl zneužit celkem 7x. Ve stanu u obžalovaného celkem asi 3x přespal a obžalovaný byl **po celou tu dobu ve stanu sám. Tato tvrzení byla v rozporu se** svědectvími svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] a navíc pokud by poškozený [REDAKCE] měl být zneužit celkem sedmkrát, obžalovaný by to do konce tábora těžko stíhal, neboť tábor končil 20. července. I pokud by k prvnímu zneužití došlo tak, aby to bylo možné do konce tábora stihnout, muselo by se tak dít prakticky každý den a je proto nemožné, aby se o tom nedozvěděla svědkyně [REDAKCE], která byla s obžalovaným ve stanu ubytována ve druhé polovině tábora. To, že obžalovaný ve stanu sám nebyl, potvrzovali i svědci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Soud však musel vzít v úvahu i hodnocení obou poškozených, kdy ze znaleckého posudku vyplynulo, že nebylo zjištěno nic, co by mohlo hovořit v **jejich neprospěch** ohledně obecné či specifické věrohodnosti. Navíc z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vyplynulo, že v případě pošk. [REDAKCE] **to nebyl** rozhodně on, kdo měl nějakým způsobem iniciovat trestní stíhání obžalovaného. Poškozený naopak dlouho odolával **tomu, aby** celou věc nějakým způsobem zveřejnil. Pokud se týká té skutečnosti, že poškozený [REDAKCE] nepotvrdil množství útoků vůči pošk. [REDAKCE], soud z tohoto vyšel, když vzal za prokázané, že se útokům vůči oběma poškozeným obžalovaný sice dopustil, ale pouze 1× vůči každému z **nich. Na tomto názoru soudu nic** nezměnila ani ta skutečnost, že svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] **uvedly**, že byly ubytované společně s obžalovaným ve stanu a ničeho si nevšimly. **Obě** svědkyně zároveň připustily, že v průběhu tábora mohly někdy přespát i jinde. **Soud proto u jednání pod body 1 a 2 dospěl k závěru, že obžalovaný se skutečně trestné činnosti dopustil, byť ne v takovém rozsahu, jak bylo uvedeno v obžalobě.**

U trestné činnosti na táboře v roce 2008 poškozený [REDAKCE] uvedl, že spal ve stanu sám a ke zneužití mělo dojít ve druhém týdnu tábora asi celkem 6x. Dále poškozený uvedl, že rovněž obžalovaný měl stan sám k dispozici a spal tam sám. Při hlavním líčení svědek upřesnil, že k trestné činnosti mělo docházet asi ob den. Svědkyně [REDAKCE] ani [REDAKCE] s obžalovaným ve stanu nespaly, neboť

to možné nebylo. Proti tomuto tvrzení poškozeného stálo tvrzení obžalovaného, který popíral, že by k něčemu takovému došlo, **dále** i svědka [REDACTED], který uvedl, že po celou dobu tábora spal ve stanu s poškozeným [REDACTED] a ani jednou se nestalo, že by poškozený ve stanu nebyl. Navíc při hlavním líčení na fotografii, která je založena ve spise, ukázal i věci, které byly jeho a mělo to dosvědčovat, že ve stanu skutečně s poškozeným [REDACTED] spal. Rovněž tak svědkyně [REDACTED] a [REDACTED] potvrdily, že s obžalovaným ve stanu byly ubytovány. Svědci [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], i [REDACTED] navíc uvedli, že si nevzpomínají, že by děti spaly ve stanech samy. Pokud to bylo nutné, spaly i ve třech, ale samotné dítě ve stanu nespalo. Svědci [REDACTED] a [REDACTED] navíc uvedli, že obžalovaný sám ve stanu nespál. Svědci [REDACTED] a [REDACTED] rovněž uvedli, že si nejsou vědomi toho, že by děti spaly ve stanu sami. Jediná svědkyně [REDACTED] **tvrdila**, že poškozený [REDACTED] bydlel ve stanu sám a děti běžně chodily na noc k vedoucím. Skutečnost, že by děti chodily do stanu k vedoucímu však ostatní svědci vyvraceli. Navíc nelze přehlédnout, že věrohodnost této svědkyně **zpochybnil i znalec [REDACTED]**. **Soud** v tomto případě zvažoval, zda uvěřit poškozenému, nebo obžalovanému. Vzhledem ke skutečnostem, které byly uvedeny výše, dospěl soud k závěru, že u poškozeného **nebyl** prokázán důvod, proč by chtěl obžalovanému uškodit. Soud samozřejmě nepřehlédl svědectví, ze kterých vyplývalo, že děti na táboře nespaly stanou samy a rovněž tak, že obžalovaný ve stanu sám nespál. Pokud se týká obžalovaného a **jeho spaní ve stanu**, obě shora uvedené svědkyně uvedly, že ne vždycky spaly s obžalovaným ve stanu, že se mohlo stát, že spaly i **jinde**. Pokud se **týká samotného poškozeného**, zda spal či nespál ve stanu sám, zde sice svědek [REDACTED] tvrdil, že po celou dobu spal s poškozeným ve stanu a ničeho si nevšiml, avšak ze svědectví jiných vyplynulo, že **se** občas stávalo, že děti spaly ve stanu samy a **potvrdila to i matka** poškozeného, která uvedla, že na jednom táboře určitě její syn spal ve stanu sám. Svědkyně uvedla, že si již nepamatuje přesně, na kterém táboře to bylo a že ani netvrdí, že spal ve stanu sám po celou **dobu pobytu**, ale že určitě ve stanu sám spal. Pokud by tato svědkyně chtěla lhát, **mohla** tvrdit, že si pamatuje, že to bylo přesně na táboře v roce 2008. Svědkyně však vypověděla přesně **a pouze to, co si pamatovala**. **Soud zde vzal v úvahu i připomínku odvolacího soudu, který**, pokud se týká věrohodnosti některých svědků, zdůraznil, že je nutné **vzít v úvahu**, že se jedná buď o sponzory nebo o členy vedení společnosti [REDACTED] a **nebylo, tedy v jejich zájmu vypovídat v neprospěch společnosti**. V tomto případě se to týká především všech tří rozhodujících svědků, a to svědkyň [REDACTED] a [REDACTED] a svědka [REDACTED]. U svědka [REDACTED] navíc bylo zjištěno, že sám při výslechu připustil, že již v době, kdy probíhalo řízení před **soudem, se s obžalovaným stýkal a navštěvovali se**. Rovněž byl v podstatě **jediným, kdo si pamatoval, s kým byl na táboře ubytovaný**. Všichni ostatní slyšení svědci si to nepamatovali (s výjimkou svědkyně [REDACTED], která však je hodnocena jako nedůvěryhodná). Na straně pošk. [REDACTED] **soud nezjistil nic, co by naznačovalo, že poškozený měl snahu nebo důvod se obžalovanému nějakým způsobem mstít**, naopak celou záležitost nechtěl zveřejňovat a při samotném výslechu nebylo rovněž zjištěno nic, z čeho by bylo možné dovodit, že je veden nějakou záští vůči obžalovanému. Proto v tomto případě bylo rozhodnuto, že obžalovaný se i **pod bodem 3) dopustil jednání, které mu bylo**

kladeno za vinu.

Trestného činu pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. se dopustí ten, kdo vykoná soulož s osobou mladší než patnáct let nebo kdo takové osoby jiným způsobem pohlavně zneužije. **Podle ustálené judikatury** za jiný způsob pohlavního zneužití jsou důvodně považovány toliko intenzivnější zásahy do pohlavní sféry poškozených, jako např. orální pohlavní styk, **ale i ohmatávání prsou nebo pohlavních orgánů**, líbání přirození apod., které směřují k sexuálnímu vzrušení pachatele. Jestliže tedy obžalovaný dráždil pohlavní úd poškozeného, je zcela nepochybně prokázáno, že se **dopustil trestného jednání** předpokládaného ust. § 242 odst. 1 trestního zákona. Obžalovaný se dopustil rovněž i trestného jednání dle § 242 odst. 2 trestního zákona, neboť se takového jednání dopustil vůči osobě svěřené jeho dozoru, zneužívaje její závislosti. **Tuto okolnost lze dovést z toho**, že oba poškození **byli** na mládežnickém táboře, kde obžalovaný vykonával funkci vedoucího. Ohledně svěřené dozoru a závislosti se lze odvolat na judikát číslo **R 29/1985**, kde bylo judikováno, že *„Žákyně základní školy, členky mládežnického oddílu, které byly rodiči nebo jinými oprávněnými osobami svěřeny do péče a opatrování vedoucího oddílu po dobu dvoudenního školního výletu, je možno považovat za osoby na něm závislé a svěřené jeho dozoru ve smyslu § 242 odst. 2 TrZ. Obviněný jako vedoucí oddílu rozhodoval o všech základních otázkách spojených s výletem, a toto jeho jednání vytvářelo vztah závislosti mezi ním a členy oddílu. Poškozená, když snášela osahávání jmenovaného, byla pod určitým psychickým tlakem před autoritou obviněného jako vedoucího. Vzdálenost pobytu od místa trvalého bydliště poškozené závislost ještě prohlubovala.“* **Citovaný judikát pak** v podstatě zcela vystihuje situaci, za níž docházelo ke zneužívání ze strany obžalovaného.

Pokud se týká trestného činu ohrožování mravní výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a) písm. c) trestního zákona č. 140/1961 Sb., pak tohoto jednání se dopustí ten, kdo vydá, byť i z nedbalosti, osobu mladší než osmnáct let nebezpečí zpustnutí tím, že ji svádí k zahálčivému nebo nemravnému životu nebo **závažným** způsobem poruší svou povinnost pečovat o osobu mladší než osmnáct let. Znak vydání nebezpečí zpustnutí je naplněn, osvojuje-li si osoba mladší osmnácti let v důsledku jednání pachatele škodlivé návyky, povahové rysy, příp. sklony a zájmy, **kteřé zpravidla** vedou (aniž musí vést v daném případě) k morálnímu úpadku jednotlivce a k neschopnosti usměrňovat způsob jeho života v souladu s obecnými morálními zásadami občanské společnosti. V konkrétním případě byl znak pod písmenem a) naplněn tím, že obžalovaný předčasně a navíc nevhodným způsobem probouzel v poškozených sexuální aktivity a pod písm. c) **byl znak** naplněn tím, že se toho obžalovaný dopustil za situace, kdy byl povinen oba poškozené pečovat.

V této souvislosti je nutné odmítnout argumentaci, která byla přednesena obhájcem obžalovaného, že celé trestní stíhání bylo snad vyvoláno přehnanou aktivitou [REDAKCE], kdy tento fond má žít z takovýchto kauz. Provedené dokazování naopak prokázalo, že zcela prvotním spouštěcím mechanismem byl článek v časopise [REDAKCE] a pokud se do toho následně zapojil [REDAKCE],

rozhodně to nebylo proto, aby došlo k bezdůvodnému šikanování obžalovaného, ale proto, protože náplní práce [REDAKCE] je právě zjišťovat podobnou trestnou činnost vůči dětem a činit kroky, aby k takovéto trestné činnosti nedocházelo, případně aby došlo k nápravě. Při rozhodování soudu rozhodně nebylo svědectví zástupkyně [REDAKCE] paní [REDAKCE] rozhodujícím pro uznání viny. Spíše se dá konstatovat, že její svědectví nebylo nijak významné. Rovněž tak **poukazování** na zaměření časopisu [REDAKCE] není nijak relevantní, protože jak bylo **konstatováno** výše, článek v časopisu [REDAKCE] nebyl brán jako usvědčující důkaz, neboť z popisu události nevyplývá, že by se měly nějak týkat činnosti obžalovaného.

V případě pohlavního zneužívání, kterého se měl dopustit v [REDAKCE] obžalovaný vůči poškozené [REDAKCE], zde opět stálo tvrzení poškozené proti tvrzení obžalovaného. Soud se snažil vypátrat a vyslechnout všechny účastníky přechodu [REDAKCE], což se mu sice podařilo, avšak nikdo z nich nebyl schopen potvrdit, že k události mělo dojít tak, jak tvrdila poškozená nebo tak jak tvrdil obžalovaný. Výjimku zde opět tvořila výpověď svědkyně [REDAKCE], **kteřá si jako jediná pamatovala, kdo na jakém pokoji a s kým spal**. Jak už bylo uvedeno výše, tato svědkyně je však značně nevěrohodná, proto jejímu svědectví nebylo možné přikládat náležitou váhu. Soud se tedy snažil opatřit jiné důkazy, které by mohly svědčit o věrohodnosti poškozené [REDAKCE]. V této souvislosti bylo zjištěno, že obdobného jednání se měl obžalovaný vůči poškozené [REDAKCE] dopouštět i při zájezdu do [REDAKCE]. Zde ovšem bylo zjištěno, že jsou značné rozpory mezi verzí, kterou prezentovala poškozená a mezi verzemi ostatních svědků. Zde jako stěžejní je možné brát výpověď svědka [REDAKCE], který uvedl, že poškozená [REDAKCE] s nimi v [REDAKCE] na pokoji přespala celkem dvakrát a do pokoje se k **nim vnutila. Lehla si mezi něj a obžalovaného**. Tento svědek vyloučil, že by mezi poškozenou a obžalovaným nějakému pohlavnímu zneužití došlo, neboť by si toho musel všimnout. V této souvislosti je jistě závažné, že pokud poškozená při hlavním líčení vypověděla, že se jednání obžalovaného v [REDAKCE] bála, že po takové negativní zkušenosti sama šla spát na pokoj s obžalovaným v [REDAKCE] a dokonce si lehla mezi něj a svědka [REDAKCE]. **A to i přesto, že měla možnost lehnout si na postel, která byla samostatně v patře nad postelí, kde spali obžalovaný a svědek [REDAKCE]**. Poškozená to vysvětlovala tím, že předtím požila alkohol, avšak přesto je závažné, že by po takové negativní zkušenosti vůbec jevila zájem spát s obžalovaným v jedné posteli. K této skutečnosti je nutné zdůraznit, že i znalec [REDAKCE] vyslovil velké pochybnosti o tom, že by se obžalovaný při svém jednání takto choval k oběma pohlavím. I tato skutečnost určitým způsobem znevěhodňuje výpověď poškozené. K věrohodnosti této svědkyně nepřispěl ani ten fakt, že na čísle listu 78 spisu vypověděla, že v [REDAKCE], když jí měl obžalovaný osahávat, byla ještě pannou. Ve znaleckém posudku na čísle listu 408, je však uvedeno, že první pohlavní styk měla ve čtrnácti letech. To je tedy zřejmý rozpor, neboť v [REDAKCE] byla v době, kdy jí bylo více než 15 let. Soud zde již nehodnotil, jak vypovídali svědci, kterým se měla poškozená [REDAKCE] svěřit, jakým způsobem mělo ke zneužívání dojít. V tomto případě je otázkou, jestli to, co svědci uvedli, poškozená [REDAKCE] skutečně řekla. Jedná se tak v podstatě o svědectví z

druhé ruky a není možné tomu přikládat větší důležitost. Na základě všech výpovědí a zjištěných důkazů soud tedy dospěl k závěru, že v posledním případě je k dispozici pouze tvrzení poškozené proti tvrzení obžalovaného. Z dalších jednání a výpovědí poškozené, zejména k pobytu v ■■■■■, však soud dospěl k závěru, že tato svědkyně není zcela věrohodná. To, že dobrovolně vlezla do postele k obžalovanému v ■■■■■, těžko může omluvit pouze ten fakt, že byla pod vlivem **alkoholu** a navíc se to mělo stát opakovaně. Pokud by měla **velmi negativní** zkušenost s obžalovaným z ■■■■■, snažila by se mu spíše vyhýbat, než aby **vyhledávala** jeho společnost a dokonce s ním dobrovolně spala v jedné posteli a navíc za situace, kdy měla možnost spát na posteli samostatně. Její tvrzení navíc vyvracela výpověď svědka ■■■■■. Přehlédnout nelze ani závěr znalce ■■■■■, který pochyboval o tom, že obžalovaný by se dopouštěl pohlavního zneužití vůči osobám různého pohlaví. V penzionu bylo ubytováno více lidí, avšak nikdo si nevšiml žádného nevhodného chování obžalovaného vůči poškozené ani v **den**, kdy se ubytovali, ani druhý den. Rovněž samotná poškozená **se po celou dobu** nikomu o ničem nezmínila. Svědkyně sice uvedla při hlavním líčení, že se svěřila se zážitkem z ■■■■■ ■■■■■, ta však na přímý dotaz nebyla schopna si vybavit, kdy jí poškozená o této události říkala. Nakonec uvedla, že to bylo asi až po té ■■■■■. Tvrzení poškozené, že se hrozně bála, když na ní obžalovaný sahal, **proto na to nijak nereagovala, je zcela v rozporu s jejím chováním ve ■■■■■**. Pokud by to pro ni bylo takové trauma, lze předpokládat, že by se dalšímu podobnému **setkání s** obžalovaným vyhýbala. Z výpovědi svědka ■■■■■ však vyplynulo, že se do postele mezi něj a obžalovaného v podstatě vnutila. Znalec ohodnotil věrohodnost výpovědi svědkyně ■■■■■ a svědka ■■■■■ v poměru 50:50 a chování a jednání poškozené ■■■■■ vysvětlil jako eventuální zamilovanost do obžalovaného. V tom případě ovšem lze i připustit, že pokud obžalovaný ■■■■■ odmítl, mohla se cítit uražená a ponížená a z **toho mohly vyplynout její následné** činy. Na základě všech těchto skutečností pak soud dospěl k závěru, že se bez pochybností nepodařilo obžalovanému **vinu prokázat ani po provedeném doplnění dokazování**.

Proto soudu nezbylo nic jiného, než postupovat podle § 226 písm. a) trestního řádu a obžalovaného obžaloby **pod bodem 4)** zprostit, neboť se nepodařilo prokázat, že se skutečně stal **skutek, pro který** byl obžalovaný stíhán.

Při úvaze o druhu a výměře trestu hodnotil soud povahu a závažnost spáchaného činu, poměry obviněného, dosavadní způsob života obviněného a možnosti jeho nápravy. Obžalovanému zcela nepochybně přitěžovalo, že trestné činnosti se dopustil opakovaně a na více poškozených. Na druhou stranu mu zcela nepochybně polehčoval **dosavadní bezúhonný způsob života** a i **doba, která** uplynula od spáchání trestné činnosti. I po spáchání trestné činnosti se obžalovaný choval řádně. **Navíc z** provedeného dokazování bylo zjištěno, že trestná činnost obžalovaného na poškozených nezanechala nepříznivé následky. Podle § 33 písm. g) trestního zákona tak obžalovanému polehčovalo, že vedl před spácháním trestného činu řádný život, podle § 34 písm. k) mu pak přitěžovalo, že spáchal více trestných činů.

Na základě všech shora uvedených důkazů a po jejich zhodnocení, **s přihlédnutím k** hodnocení osoby obžalovaného, možnostem jeho nápravy a

všem rozhodným hlediskům pro ukládání a účel trestu, dospěl soud k závěru, že v daném konkrétním případě je možné vystačit s pohružkou trestem. Protože se obžalovaný dopustil více trestných činů, bylo nutné v **souladu s ust. § 35 odst. 1 trestního zákona ukládat trest podle toho ustanovení**, které je nejpřísněji trestné. **To v tomto případě byl trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 2 trestního zákona**, kdy byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody na 2 léta až 10 let. Jako přiměřený pak byl obžalovanému uložen trest odnětí v **trvání dvou** roků, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků. Zároveň mu byl uložen i trest zákazu činnosti, který podle § 49 odst. 1 tr. zák. č. 140/1961 Sb. bylo možné uložit na 1 rok až 10 let. Jako přiměřený byl uložen trest zákazu činnosti na 5 let, aby bylo obžalovanému v této době znemožněno **pracovat s mládeží**.

Soud rozhodoval za situace, kdy se obžalovaný dopustil trestné činnosti podle trestního zákona č. 140/1961 Sb., ale rozhodováno bylo za účinnosti trestního zákoníku číslo 40/2009 Sb.. Podle paragrafu 2 odst. 1 trestního zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže, to je pro pachatele příznivější. Podle § 242 odst. 2 trestního zákona číslo 140/1961 Sb. bylo možné za pohlavní zneužívání uložit obžalovanému trest odnětí svobody na 2 léta až 10 let, podle § 217 odst. 1 TrZ bylo obžalovanému možné uložit trest odnětí svobody až na 2 léta. Podle paragrafu 187 odst. 2 TrZ číslo 40/2009 Sb. by byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody na 2 léta až 10 let. Podle § 201 odst. 1 TrZ číslo 40/2009 Sb. byl obžalovaný za přečin ohrožení výchovy dítěte ohrožen trestem odnětí svobody až na 2 léta. Je tedy zřejmé, že podle nového TrZ nemohl být obžalovanému uložen mírnější trest a rozhodnutí proto nemohlo být pro něj příznivější. Bylo proto rozhodováno podle trestního zákona číslo 140/1961 Sb..

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od jeho doručení u **podepsaného soudu ve trojím vyhotovení. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Plzni.** Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo **patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou** vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. **Rozsudek** může odvoláním napadnout státní zástupce, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, **kteřý uplatnil nárok na náhradu** škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

**Okresní soud v Tachově
dne 13.3. 2014**

**Mgr. Ing. Miroslav Vajgant v.r.
předseda senátu**

**Za správnost vyhotovení :
Jana Strnadová**

Tento rozsudek ze dne 13.3.2014 nabyl právní moci dne 6.10.2014 - - zproštění . Připojení doložky provedla Kateřina Čáchová dne 6.11.2014